

Piara Singh v. The Financial Commissioner, Revenue and others
(Dhillon, J.)

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਅਤੇ ਐਮ.ਆਰ.ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ. ਜੇ.

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਰੈਵੇਨਿਊਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1972 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 3641

11 ਜਨਵਰੀ 1977

ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਕਾਨੂੰਨ (1956 ਦਾ ਦੂਜਾ ਸੋਧ ਐਕਟ (1956 ਦਾ XV) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਕਾਨੂੰਨ (1955 ਦਾ XIII) — ਧਾਰਾ 7, 7-ਏ, 8 ਅਤੇ 32 — ਦੂਜੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਸੋਧ ਐਕਟ — ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ—ਸੈਕਸ਼ਨ 8 — ਕੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ—ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਲਾਭ— ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ — ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਬਹੁਮਤ ਬੀ.ਐਸ. ਢਿੱਲੋਂ ਅਤੇ ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਜੇ. ਜੇ., ਐੱਮ.ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ. ਉਲਟ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੂਜੀ ਸੋਧ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆਯੋਗ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੁਝ ਅਪਵਾਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਧਵਾ, ਨਾਬਾਲਗ, ਅਣਵਿਆਹੀ ਔਰਤ, ਸੰਘ ਦੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ। ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। 1956 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 7-ਏ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਕਰਕੇ, ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ 1956 ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ । ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(Paras 5 and 8)

(ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਮਤ ਬੀ.ਐਸ. ਢਿੱਲੋਂ ਅਤੇ ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਜੇ. ਜੇ., ਐੱਮ.ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ. ਉਲਟ)

ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਉਹਨਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਪਰਾ 14)

(ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਮਤ ਬੀ.ਐਸ. ਵਿੱਲੋ ਅਤੇ ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਜੇ.ਜੇ., ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ. ਉਲਟ) ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮੁੜ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 15)

(ਪ੍ਰਤੀ ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ. ਉਲਟ) ਕਿ—

- (1) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੂਜੀ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।
- (2) ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਵਾਧੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ।
- (3) ਸਿਰਫ ਉਹ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(ਪੰ: 42)

ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬੀ.ਆਰ. ਤੁਲੀ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 17 ਜਨਵਰੀ, 1973 ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐੱਮ.ਆਰ.ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ 11 ਜਨਵਰੀ, 1977 ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ: -

J. ਕੀ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 8, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ (ਦੂਜੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1956 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ,

ਦੂਜੀ ਸੋਧ ਐਕਟ ਕਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ?

Piara Singh v. The Financial Commissioner, Revenue and others
(Dhillon, J.)

2. ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ibid 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਹੱਦ ਕੀ ਹੈ?
3. ਉਹ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਕੌਣ ਹਨ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਆਈਬੀਡੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ?

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ 9 ਨਵੰਬਰ, 1972 ਅਤੇ 21 ਜੁਲਾਈ, 1972 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ! ਨੰਬਰ 4, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ 13 ਜਨਵਰੀ, 1972 ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲੀਬਿਤ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਫਾਈਲ ਲਈ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਖਰਚਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਡੀ.ਐਸ.

ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਬੀ.ਐਸ. ਢਿੱਲੋਂ, ਜੇ.

(1) ਥੀਓ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਬੈਚ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, — ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਿਤੀ 17 ਜਨਵਰੀ, 1973: -

1. ਕੀ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 8, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ (ਦੂਜਾ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1956 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। 30 ਅਕਤੂਬਰ 1956, ਦੂਸਰਾ ਸੋਧ ਐਕਟ ਕਿਸ ਦਿਨ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ?

ਫਰਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦਿ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਸੀਬੀਐਮਆਰਡੀਸ਼ਨਰ, ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਦਿੱਲੋ, ਜੇ.)

2. ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 *ibid* 30 ਅਕਤੂਬਰ 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਹੱਦ ਕੀ ਹੈ?
3. ਆਈਬੀਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ?

(2) ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, 1 ਵਿਧਾਨਿਕ, 0 ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1953 ਵਿੱਚ, ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1953 (1953 ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 8) ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ* ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੈਪਸੂ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲਾਰਡਸ ਐਕਟ, 1955 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦਾ ਅਧਿਆਇ I ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀਮਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸਮੇਤ ਮੁਢਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ II ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ III ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਸੋਧ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 8 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

"7. ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ (1)।— ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ: -

- (a) ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 1 ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਆਇ II ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ:
    - . ਜੇ ਆਰ;
- ਬਸ਼ਰਤ- ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵਿਆਖਿਆ - ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਿਆਦ, ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ-

- (i) ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਹਿੱਤ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ;
- (ii) ਆਈ.ਆਈ.ਐਨ
- (iii) ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ;

Piara Singh v. The Financial Commissioner, Revenue and others
(Dhillon, J.)

- (b) ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ;
- (c) ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਵਿਧਵਾ, ਨਾਬਾਲਗ ਜਾਂ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਦਾ ;
- (d) ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ, 'ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰਿਵਾਜੀ ਹੈ;
- (e) ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ;
- (f) ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਬੁਲੀਅਤ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
- (2) ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ , ਤੀਹ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਨੁਮਤੀ ਸੀਮਾ।
- ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 1.*—ਪਰਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ , ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
- ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 2.*—ਵਿਧਵਾ, ਨਾਬਾਲਗ ਜਾਂ ਸੰਘ ਦੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।!
- (8) ਜੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ। -(1) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੱਢ ਕੇ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ

ਉਸ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਗਲੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਪੈਪਸੂ ਟੈਨੈਂਸੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਲੈਂਡ (ਦੂਜਾ ਏਮੈਂਡ) ਐਕਟ, 1956 (1956 ਦਾ ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਨੰ. 15) ਨੇ ਕੁਝ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7, 7-ਏ ਅਤੇ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"7. ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ। -(1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
ਅਰਥਾਤ: -

(a) (1956 ਦੇ ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਨੰ. 15 ਦੁਆਰਾ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ)।

(b) ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹੇ ਬਕਾਏ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਮਿਆਦ;

(c) ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਵਿਧਵਾ, ਨਾਬਾਲਗ, ਅਣਵਿਆਹੀ ਔਰਤ, ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

Piara Singh v. The Financial Commissioner, Revenue and others
(Dhillon, J.)

ਯੂਨੀਅਨ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਵਿਅਕਤੀ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੀਮਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ;

- (d) ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ, ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ;
- (e) ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ;
- (f) ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਬੁਲੀਅਤ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

7(2) (1956 ਦੇ ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਨੰ. 15 ਦੁਆਰਾ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ)।

7-ਏ. ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ। —(1) ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ (ਦੂਜਾ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਅਰਥਾਤ: -

- (a) ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਆਇ II ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ;
- (b) ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਤੀਹ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ-

- (i) ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਪੰਜ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ

- (ii) ਜੇਕਰ ਪੰਜ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ, ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਰਕਬਾ ਪੰਜ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ - ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਮੁੱਲ ਦੀ ਵਿਕਲਪਕ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।
- (2) ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ -
- (a) ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ
- (b) ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਤੋਂ, ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ;
- ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ, ਵਿਧਵਾ, ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ, ਇੱਕ ਅਣਵਿਆਹੀ ਔਰਤ, ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। ਯੂਨੀਅਨ ਦੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ। —ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਭਰਾ ਜਾਂ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

- (3) ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 'ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਖੇਤਰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

8. *ਕੁਝ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ tenUrd ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ।* —ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਹਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦਾਖਲਾ

ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਭੂਮੀ (ਦੂਜੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਦੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਵਿਧਵਾ, ਨਾਬਾਲਗ, ਅਣਵਿਆਹੀ ਔਰਤ, ਸੰਘ ਦੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ

Piara Singh v. The Financial Commissioner, Revenue and others
(Dhillon, J.)

ਮਾਨਸਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ।

(4) ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 8, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ *ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤੀ ਕਾਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1)* ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਜੇ., ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 8 ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਤੰਤਰ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ (ਦੂਜੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ *ਦੇਵੀ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2)* ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਵੀ ਉਜਾਗਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ *ਦੀਨਾ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (3)*, *ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਕਾਕੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (4)* ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ।

(5) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ *ਦੇਵੀ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (2)* (ਸੁਪਰਾ!) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ - 1956 ਐਕਟ ਦੇ *ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ* ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 1

- (1) 1970 PLJ 519
- (2) 1971 PLJ 200
- (3) 1967 (46) LLT 232.
- (4) 1968 (47) LLT 193.

ਦੇਹਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਦੇਖਣਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 1955 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਸਵੈ-ਖੇਤੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1955 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, 30 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ, 1953 ਦੇ ਅਰੰਭ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ। 1955 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਅਗਲੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਦੂਜੀ ਸੋਧ ਐਕਟ, 1956 ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 7-ਏ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਖੇਤਰ 5 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਵਿੱਚ 5 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 5 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 7-ਏ 1956 ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੱਡੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਆਗਿਆਯੋਗ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਈ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਵੱਡੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਕੋਲ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ ਵੱਡਾ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਖੇਤਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਛੋਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਵੀ ਅਨੁਮਤੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ upi ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਸੈਕਸ਼ਨ 7-ਏ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਅਨੁਮਤੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਸੋਧੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ

ਦੇਵੀ ਚੰਦ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1956 ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਧਾਰਾ

Piara Singh v. The Financial Commissioner, Revenue and others
(Dhillon, J.)

8 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੁਝ ਅਪਵਾਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਧਵਾ, ਨਾਬਾਲਗ, ਅਣਵਿਆਹੀ ਔਰਤ, ਸੰਘ ਦੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ। , ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਈ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

"32-ਈ. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਨਿਯੰਤਰਣ: - ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ , ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ IV ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ-

(a) ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਖੇਤਰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ (ਸਮੇਤ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ) ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ

(b) ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਆਗਿਆਯੋਗ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਹੱਕ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ:

"ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੋਣਗੇ।"

(6) ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸੰਬੰਧਨ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਦੇ ਅਨੁਮਤੀ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਨੁਮਤੀ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਡਿੱਗੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(6-ਏ) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, "ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ" ਸ਼ਬਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੂਜੀ ਸੋਧ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧੀਨ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਹੁੰਦਾ, " ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸ਼ਬਦ "ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ" ਹੁੰਦੇ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(7) ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦ, "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ" ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਧਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ । ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। In ਕੇਸ

ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ" ਹੋਣਾ ਸੀ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਵਿੱਚ "ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ " ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ" ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ * ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਅਸਾਧਾਰਣ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ

Piara Singh v. The Financial Commissioner, Revenue and others
(Dhillon, J.)

ਉਲਟ ਅਰਥ ਦੇਣ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਖ ਸਕਦੇ। ਦੂਜਾ, ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬੇਦਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਦੋ ਏਕੜ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਹੈ, ਸਰੀਰਕ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇਣਦਾਰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ, ਛੋਟਾ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਪਾਹਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। 1956 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਕਰਕੇ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ 1956 ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਆਗਿਆਯੋਗ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ 1956 ਦਾ ਦੂਜਾ ਸੋਧ ਐਕਟ, ਸਿਰਫ ਸੀ.

ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੂਲ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਜ਼ਮੀਨੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਉਭਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਵੱਡੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਖੇਤਰ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵੱਡੇ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਸੁਰੱਖਿਆ।

(10) ਟਾਈਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਤਤਕਾਲੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਮੁਹੰਮਦ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਫਟ ਬਨਾਮ ਜੰਗੀਰ ਸਿੰਘ (5)। ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੁਖਦਾਇਕ ਸਿੰਘ (6) ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 doe 9 ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਹੈ > ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵਿਦਿਅਕ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (1) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਮ ਸੰਪ ਬਨਾਮ ਦੀਦਾਰ ਸਿੰਘ (7) ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਹੈ।, ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਦਿਅਕ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

- 'ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਲ ਬਸ਼ਰਤੇ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ।'

(5) 1970 PLJ 255

(6) 1974 PLJ 537.

(7) 1970 PLJ 668

(11) ਵਿਦਵਤਾ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰੋਵੀਸ਼ੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਖੋਜ ਗਲਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਂ ਅਨੁਮਤੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਸਮੇਤ, ਨੂੰ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਦਿਅਕ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(12) ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਬਾਈ ਗਈ।

(13) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

(14) ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 8 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਅਤੇ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਰ, ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 2, ਇਸ ਲਈ, ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(15) ਤੀਜੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਵੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ 8।

(16) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.

(17) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 4 ਸਥਿਤ 16 ਵਿੱਘੇ ਅਤੇ 2 ਬਿਸਵੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਖੇਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਬਖਸ਼ੀਵਾਲਾ, ਤਹਿਸੀਲ ਰਾਜਪੁਰਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪਟਿਆਲਾ 1961 ਤੋਂ 24 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਨੰਬਰ 4 ਨੇ 1000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 631.14 ਸਾਉਣੀ 1965 ਤੋਂ ਹਾੜੀ, 1968 ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਪਹਿਲਾ ਦਰਜਾ, ਰਾਜਪੁਰਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। 7 ਜਨਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(18) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਲੈਕਟਰ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 13 ਜਨਵਰੀ, 1972 ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 4, ਫਿਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ, ਜਿਸ ਨੇ, ਮਿਤੀ 21 ਜੁਲਾਈ, 1972 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ; - ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਟ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਵੈ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(19) ਰਾਹੀਂ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 8 ਐਕਟ ਨੇ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਜਾਂ 7-ਏ ਅਧੀਨ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਿਅਕ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੇਵੀ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

(20) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਫਿਰ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 1972 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 3641 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 16 ਨਵੰਬਰ, 1972 ਨੂੰ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ, ਅਤੇ ਪੀ. ਸੀ. ਜੈਨ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀ. ਦੇਵੀ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ

Piara Singh v. The Financial Commissioner, .Revenue and others
(Sharma, J.)

(21) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਫਿਰ ਰੀਵਿਊ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ:-

" ਆਰਏ 69-72.

CM 8247—72.

CW 3641—72 ਵਿੱਚ।

ਮਿਸਟਰ ਡੀ.ਐਸ. ਕੰਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ—(1) ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 ਦਾ ਐਸ. 8, ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 1971 ਪੀਐਲਜੇ 200 ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਮੁੜ ਲੋੜ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ; ਅਤੇ

(2) ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, S. 8 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ S. 8 ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, S. 8 ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ DB ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ DB ਲਈ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਸਲ ਤਾਰੀਖ ਲਈ DB ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਤੀ ਲਈ ਮੁੜ ਰਹਿਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਕਰੋ।

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ,
ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ.
ਪ੍ਰੈਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਜੱਜ।"
29 ਨਵੰਬਰ, 1972

(22) ਫਿਰ ਪਟੀਸ਼ਨ 17 ਜਨਵਰੀ, 1973 ਨੂੰ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਬੀ.ਆਰ. ਤੁਲੀ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਰਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੈਂਚ ਨੇ *ਦੇਵੀ ਚੰਦ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸਹੀਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ। ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)*, ਅਤੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:-

1. ਕੀ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 8, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ

ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ (ਦੂਜੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1956, 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦੂਜਾ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ?

2. ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ibid 30 ਅਕਤੂਬਰ 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਹੱਦ ਕੀ ਹੈ?
3. ਜ਼ਮੀਦਾਰ ਕੌਣ ਹਨ, ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ibid ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ?

(23) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਖਿਆ ਜਾਏਗਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕੁਝ ਨਾਖੁਸ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਉਦੋਂ ਖੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਇਕੱਲਤਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਸਲ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫਰਜ਼ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਲਮੇ ਬਨਾਮ ਗਾਈ (1877) 5 ਚੈਂਸਰੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ 901- ਵਿੱਚ ਜੈਸਲ, ਐਮਆਰ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉਸ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ। ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਆਰ. ਐਮ. ਡੀ ਚਮਾਰਬਾਗਵਾਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (8) ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਵੈਕਟਰਮਾ ਅਈਅਰ ਜੇ. ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: -

Piara Singh v. The Financial Commissioner, .Revenue and others
(Sharma, J.)

"ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ 'ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ' ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ', ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਰ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 'The e ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਉਸਾਰੀ', ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਆਨ ਇੰਟਰਪ੍ਰੀਟੇਸ਼ਨ ਆਫ ਸਟੈਚੂਟਸ, 10 ਵੇਂ ਐਡ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੰਨਾ 19, 'ਸਾਧਾਰਨ ਤੌਰ' ਤੇ, ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਤਰਜੀਹ ਹੈ। ਅਸਲ ਅਰਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਸਮੁੱਚੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਟੀਕ ਧਾਰਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਲਾਰਡ ਕੋਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ: (1) ਐਕਟ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ; (2) ਕਿਹੜੀ ਗਲਤ ਮੁੱਖ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ; (3) ਸੰਸਦ ਨੇ ਕੀ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ (4) ਉਪਾਅ ਦਾ ਕਾਰਨ'। ਇੱਥੇ ਹਵਾਲਾ ਹੈਡਨ ਦੇ ਕੇਸ, (1584) 3 ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ 7-a: 76 ER 637 (AI)" ਦਾ ਹੈ।

ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, (9): -

"ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧਿਰਾਂ ਵੀ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ, 'ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਇਸਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ - ਸਹੂਲਤ ਜਾਂ ਬੇਹੁਦਾ, ਤੰਗੀ ਵਿੱਚ। ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ, ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਾਕ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸੋਧਦੀ ਹੈ।"

(8) ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਸਸੀ 628.

(9) ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 830।

(24) ਮੌਜੂਦਾ ਬੁਰਾਈਆਂ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਵੱਲ ਵਧਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਸੰਸਥਾਪਕ ਪਿਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਿੱਤਾ - ਸਮਾਜਿਕ, ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 39 (ਸੀ) ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਮ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹਨਾਂ ਬੁਲੰਦ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਬੁਰਾਈ

ਸਮਝੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਧਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਰੀਰੂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਾਸਤਵਿਕ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬਚਿਆ ਅਤੇ ਵਿਹਲੇ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੌਲਤ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਅਣ-ਅਰਜਿਤ ਆਮਦਨ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਿਛੋਕੜ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਵਿੱਚ ਦੱਖਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਬਦੀ ਪਰਦਾ ਪਾੜ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣ ਕਿ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(25) ਰਿਆਸਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਪਸੂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਿਲਾਉਣ ਲਈ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਥੇ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣਿਆ। 1900-1908 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿੱਚ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੇਂਡਮ ਯੰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸੰਸਥਾ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪੂਰੀ ਬਿਸਵੇਦਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸੰਸਥਾਪਕ ਤੋਂ, ਜਾਂ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੈਰੀਦਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੇ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਵੀ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਕਸਰ ਸਾਬਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਗੈਰ ਸਫਲ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਕਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ,

ਉਹਨਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਮਾਤ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਹਲਕਰ (ਅਧਿਕਾਰਤ) ਅਤੇ ਬਿਸਵੇਦਰ (ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ ਜਮਾਤਾਂ) ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਮਲਾਵਰ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆਤਮਕ ਸਬੰਧ ਸੀ। ਅਹਲਕਰ ਜੋ ਬਿਸਵੇਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਬਿਸਵੇਦਰ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕੈਂਪ ਵਿਚ ਪੈਰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਰੁਝਾਨ ਛੋਟੇ ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਰਗ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਲੀਆ ਦਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਾਲਾ, ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਿੱਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਕਿੱਤਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਲਈ। ਬਿਸਵੇਦਰੀ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਿਰਫ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਡੁੱਬਣ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ ਵਰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੇ 1872 ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਰਵਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਹਿਦਾਇਤ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋ ਗਿਆ।

(26) " ਬਿਸਵੇਦਰ ਅਤੇ 1 ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ" ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਆਮ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਲੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਪੁਰਾਣੇ ਪਟਿਆਲਾ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਗਰੂਰ ਅਤੇ ਬਠਿੰਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ ਫਰਮਾਨ-ਏ-ਸ਼ਾਹੀ ਨੰਬਰ 6 ਮਿਤੀ ਮੋਤੀਬਾਗ ਪੈਲੇਸ, ਪਟਿਆਲਾ, 11 ਮਾਰਚ, 1947 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵਿਗੜ ਰਹੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਪਾਅ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਪਸੂ ਅਬੋਲਿਸ਼ਨ ਆਫ ਆਕੂਪੈਸੀ ਟੈਨਿਊਰਸ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਆਫ ਲੈਂਡ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2006 ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੋ ਕਿ 15 ਅਗਸਤ, 1949 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 11 ਮਾਰਚ, 1947 ਤੋਂ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਮਨੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਸੰਸਕਰਣ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਐਬੋਲਿਸ਼ਨ ਆਫ ਬਿਸਵੇਦਰੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2006 ਬੀ.ਕੇ. ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ 'ਤੇ ਸਾਰੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਹਿੱਸਾ

Piara Singh v. The Financial Commissioner, .Revenue and others
(Sharma, J.)

ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(27) ਕੁਝ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ। ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 8-ਬੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਮਾਲਕ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ 7 ਜੂਨ, 1951 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਅਤੇ ਨਾਲਾਗੜ੍ਹ ਦੇ ਅਦਨਾ ਮਲਿਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(28) ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਉਪਾਅ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਏ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

(29) ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿੱਚ, 11 ਮਈ, 1950 ਨੂੰ - ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਤਬਦੀਲੀਆਂ। ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸ਼੍ਰੀ ਸੀ.ਐਸ. ਵੈਂਕਟਾਚਾਰ, ਆਈ.ਸੀ.ਐਸ., ਖੇਤਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਜੂਨ, 1952 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਰਚ, 1952 ਵਿੱਚ ਪੈਪਸੂ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਹੋਈਆਂ। ਸੰਯੁਕਤ ਮੋਰਚੇ ਦੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਐਸ. ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਰਾੜੇਵਾਲਾ ਨੇ ਆਜ਼ਾਦ, ਅਕਾਲੀ ਅਤੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਨਾਲ, ਸ. ਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ:-

(1)) ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਖੇਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਇਤਫਾਕ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ।

(2) ਕੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੇ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਖੇਤੀ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਤਮ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ (ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ?)

Piara Singh v. The Financial Commissioner, Revenue and others
(Sharma, J.)

(3) ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦਾ ਹੱਲ।

(4) ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਦਿੱਤੇ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਝਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ 100 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰੇਮ-ਡਨਿੰਗ ਖੇਤਰ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਸਾਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਜੇ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦਾ 1'00 ਗੁਣਾ ਜਾਂ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 00 ਪ੍ਰਤੀ ਬਿਘਾ, ਜੋ ਵੀ ਘੱਟ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਜੇਕਰ ਬੇਦਖਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੁੱਲ ਉਪਜ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸ਼੍ਰੀ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਵਿਧਾਇਕ, ਨੇ ਇੱਕ ਅਸਹਿਮਤੀ ਨੋਟ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਉਪਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਵੈ ਕਾਸ਼ਤ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਿਆਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(30) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ। ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ (ਅਸਥਾਈ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ਨਸ) ਐਕਟ, 2008, 2008 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. 30 ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ 28 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲੀ, ਅਤੇ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਨੂੰ ਪੈਪਸੂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀਮਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਵੈਕਟਾਰਚਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਲਈ ਇਹ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਜਾਂ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੱਖਣ ਲਈ।

ਜ਼ਮੀਨ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਮੰਗ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਾਬੁਲੀਅਤ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ। ਕੁਝ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਬਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਸ ਉਪਾਅ ਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

(31) ਪਹਿਲਾਂ-ਉਲੇਖਿਤ ਅਸਥਾਈ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਐਂਡ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਟੈਨੈਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ, 1953, ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ 1953 ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 8 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਐਕਟ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ, ਹੋਲਡਿੰਗ 'ਤੇ ਸੀਲਿੰਗ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਵਾਈਲ ਵਿਜ਼ਨ ਬਣਾਏ ਕਿ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਅਸਲ ਵਾਹੀਕਾਰ ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਮਤੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।

“(1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 'ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀਮਾ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਤੀਹ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਤੀਹ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਸਾਧਾਰਨ ਏਕੜ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੱਠ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਸੱਠ ਏਕੜ;

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਸੀਮਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੇ ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇ।

“ਅੱਗੋਂ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਧਾਰਕ 10 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਸੀਮਾ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖੇਤਰ ਦਸ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਹੋਲਡਿੰਗ 10 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਜਾਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਸੀਮਾ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ.

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਸੀਮਾ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ -

- (a) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਕੁਝ £1 ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੋਵਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ;
- (b) ਕਿਸੇ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਇਹ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ

Piara Singh v. The Financial Commissioner, Revenue and others
(Sharma, J.)

ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ
ਯੂਨੀਅਨ ਆਕੂਪੈਂਸੀ ਟੈਨੈਂਟਸ (ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ) ਵੈਸਟਿੰਗ ਆਫ
ਪ੍ਰੋਪ੍ਰਾਇਟਰੀ ਰਾਈਟਸ) ਐਕਟ, 1953।

- (c) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ ਦੂਜੇ ਭੂਮੀ ਮਾਲਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;
- (d) ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਨੁਮਤੀ ਸੀਮਾ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਹਰੇਕ ਵਾਰਿਸ-ਹਿਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। - ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਰੰਤ ਵਿਆਜ ;
- (e) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;
- (f) ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“5. (1) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਤੀਹ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹਰੇਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪਾਰਸਲ ਜਾਂ ਕੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਚੁਣਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਤੀ ਮਿਸਬਲ ਸੀਮਾ ਦਾ ਖੇਤਰਫਲ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਕੇ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰਾਖਵਾਂ ਕਰਨਾ;

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀਮਾ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ।

ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

- (a) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ

ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

(b) (1) ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਅਰਥਾਤ: -

(a) ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਆਇ II ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ;

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ .-ਇਹ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ-

(i) ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਹਿੱਤ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ;

(ii) ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ; ਅਤੇ

ਆਈ
ਜੇ

(iii) ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(b) ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ;

' f

(c) ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਵਿਧਵਾ, ਨਾਬਾਲਗ ਜਾਂ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, com ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ, ਬਿਨਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਬਲੇਟ

ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤ, ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ;

(d) ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ, ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰਿਵਾਜੀ ਹੈ;

(e) ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ;

(f) ਕਿ ਆਈਨੈਂਟ ਨੇ, ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਮੰਗ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 9 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ

Piara Singh v. The Financial Commissioner, Revenue and others
(Sharma, J.)

ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਕਾਬੁਲੀਅਤ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

- (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਤੀਹ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਨੁਮਤੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 1.—ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, - ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 2.—ਵਿਧਵਾ, ਨਾਬਾਲਗ ਜਾਂ ਸੰਘ ਦੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

(32) UndUndertisement8vits ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ landlandow ਨੇ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਲੈਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਅਧਿਕਤਮ ਕਿਰਾਇਆ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕੁੱਲ ਲਾਭ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

"20. ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਸਮੀਕਰਨ 'ਕਿਰਾਏਦਾਰ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, -

- (a) ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਧੀਨ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜਾਂ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਾਂ
- (b) ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,

ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ __ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ—

- (i) ਜੇਕਰ, ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ

(ii) ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਹੈ।"

ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਨਬੋ ਗੁਣਾ ਜਾਂ ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 200 ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ, ਜੋ ਕਦੇ ਘੱਟ ਸੀ।

(33) ਸਬੰਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, 1953 ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 8 ਨੇ ਲੈਂਡਲੋ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ। ਜ਼ਮੀਨ. ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਤੀ ਸੋਨਲ ਕਾਸ਼ਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਿਸ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸਨ। ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਸ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਐਕਟ ਨੇ ਬੰਸਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਸੋਬੇ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ,

(34) ਪੈਪਸੂ ਵਿੱਚ The5 ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ) ਅਪੋਪੁਲਾਰੀ ਮਿੰਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਵੀਂ ਚੁਣੀ ਗਈ ਅਸੈਂਬਲੀ ਨੇ ਖੁਦ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਜੋ ਕਿ 1955 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 13 ਹੈ, ਨੂੰ 4 ਮਾਰਚ, 1955 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਨੇ 1953 ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਨੰ. 8 ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਵਿਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਐਕਟ 31 ਦਸੰਬਰ, 1955 ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 7(1)(a), 7(2), ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ IV ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ ਹੱਜ 7 ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਡੀ ਨੇਰੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਅਰਥਾਤ, ਪਟਿਆਲਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹਿਕ ਬੇਦਖਲੀ ਸੀ।

(35) ਇਹਨਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਸਥਿਤੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਜਿਸਨੇ 1956 ਦਾ ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 9 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਆਦ, 31 ਦਸੰਬਰ, 1957 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) : -

Piara Singh v. The Financial Commissioner, Revenue and others
(Sharma, J.)

"ਪ੍ਰਧਾਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਉਪਬੰਧ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ: -

"ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਬਕਾਏ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ।"

(36) ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪਈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(37) ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਲਾਟੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਲਈ ਉੱਚ ਸੀਮਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਦ

ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ (ਦੂਜਾ ਸੋਧ) ਬਿੱਲ, 1956, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਕੁਝ ਖੇਤੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ। ਅਲਾਟੀਆਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੀ ਉੱਚ ਸੀਮਾ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਬਿੱਲ ਪੈਪਸੂ ਟੈਨੈਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ, 1955 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਬਿੱਲ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਮਤੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਚਾਲੀ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਤੱਕ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਚਾਲੀ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਆਮ ਏਕੜ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅੱਸੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਅੱਸੀ ਏਕੜ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿੱਲ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

(38)1955 ਦੇ ਐਕਟ 13 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਸੋਧ।—ਪ੍ਰਧਾਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ,—

- (1) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ੳ) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ, 'ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ, 'ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ' ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ (ਦੂਜੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1956' ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਹੋਣਗੇ। ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ;
- (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਵੇਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ: -
  - (3)) ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-
    - (a) ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇ ਇਹ ਪੰਜ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਪੰਜ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਰਕਬਾ ਪੰਜ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ;
    - (b) ਦੇ ਅਰੰਭ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ , ਜੇਕਰ ਲਗਾਤਾਰ ਲਈ

Piara Singh v. The Financial Commissioner, .Revenue and others
(Sharma, J.)

ਅਜਿਹੇ ਅਰੰਭ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਕਬਾ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਆਦੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਆਦੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ I — ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਪੰਜ ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵਿਆਖਿਆ II. - ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, -

- (i) ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਿਆਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਦਾਦਾ, ਪਿਤਾ, ਭਰਾ, ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਪੋਤਰੇ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ; ਅਤੇ
  - (ii) ਪੰਦਰਾਂ ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
- (4) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ।) ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।'

6. 1955 ਦੇ ਐਕਟ 13 ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਸੋਧ, -

ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ, ਬਰੈਕਟਾਂ ਅਤੇ ਚਿੱਤਰ '2' ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਬਦ, ਬਰੈਕਟ ਅਤੇ ਚਿੱਤਰ 'ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ' ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

7. 1955 ਦੇ ਐਕਟ 13 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਸੋਧ-

ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਨਵੀਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਜੋੜੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਰਥਾਤ: —

ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ

ਗੇਟ ਤੀਹ ਮਿਆਦੀ ਏਕੜ

ਤੋਂ

ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।' f

ਆਈ

8. 1955 ਦੇ ਐਕਟ 13 ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੀ ਸੋਧ।—ਪ੍ਰਧਾਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਵਿੱਚ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਅੰਕੜੇ '18 ਨਵੰਬਰ, 1953' ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

(38) ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜ ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਨੂੰ 15 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਤੱਕ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਏ'ਸੀਟੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਤਬਾਦਲਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ 18 ਨਵੰਬਰ 1953 ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।

(39) ਹਾਲਾਂਕਿ, 1956 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. 15, ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਖਿੱਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਸ਼ਕਲ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ '।

(40) ਐਕਟ 13 ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਸੋਧ। —ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਵਿੱਚ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ),—1

(1) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਅੰਕੜਿਆਂ, ਅੱਖਰਾਂ ਅਤੇ ਬਰੈਕਟਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ), ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ IV ਅਜਿਹੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਮਿਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਬਦ, ਅੰਕੜੇ ਅਤੇ ਅੱਖਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 7A ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ IV, IV-A ਅਤੇ IV-B, ਉਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਭੂਮੀ (ਦੂਜੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

Piara Singh v. The Financial Commissioner, .Revenue and others
(Sharma, J.)

6. ਦੇ ਐਕਟ 13 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਸੋਧ। —ਪ੍ਰਧਾਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ, 'ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਬਦ, ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਅੱਖਰ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ, ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

7. ਦੇ ਐਕਟ 13 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਸੋਧ। —ਪ੍ਰਧਾਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ,—

(1) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ, 'ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਜਾਂ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ, ਸ਼ਬਦ 'ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ, ਇੱਕ ਅਣਵਿਆਹੀ ਔਰਤ, ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

8. ਦੇ ਐਕਟ 13 ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਦਾ ਸੰਮਿਲਨ। —ਪ੍ਰਧਾਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ ਪਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਰਥਾਤ: —

7-ਏ. ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ __ (1) ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ (ਦੂਜੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ' ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ: -

- (a) ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਆਇ II ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ;
- (b) ਕਿ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਤੀਹ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ:

ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ-

(i) ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸੋਨਲ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਰਕਬਾ ਪੰਜ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ

(ii) ਪੰਜ ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ, ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਰਕਬਾ ਪੰਜ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਮੁੱਲ ਦੀ ਬਦਲਵੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

~

....•ਆਈ

(2) ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ 12 ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ

ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ (1)-

- (a) ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਤੋਂ, ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ
- (b) ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ, ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ:

1

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਅਰੰਭ ਹੋਣ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵੇਲੇ, ਵਿਧਵਾ, ਨਾਬਾਲਗ, ਅਣਵਿਆਹੀ ਔਰਤ, ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। ਸੰਘ ਦੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਵਿਅਕਤੀ।

ਵਿਆਖਿਆ। —12 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਭਰਾ ਜਾਂ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

i

- (3) ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

Piara Singh v. The Financial Commissioner, .Revenue and others
(Sharma, J.)

9. ਦੇ ਐਕਟ 13 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦਾ ਬਦਲ। —ਪ੍ਰਧਾਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ: —

'8. ਕੁਝ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ।— ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਜ਼ਮੀਨ (ਦੂਜਾ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਹਰੇਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ - ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਹੋਵੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਵਿਧਵਾ, ਨਾਬਾਲਗ, ਅਣਵਿਆਹੀ ਔਰਤ, ਸੰਘ ਦੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ'।

10. ਦੇ ਐਕਟ 13 ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦਾ ਬਦਲ। —ਪ੍ਰਧਾਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ , ਅਰਥਾਤ: -

20. 'ਕਿਰਾਏਦਾਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ___ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਸਮੀਕਰਨ 'ਕਿਰਾਏਦਾਰ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ-

(a) ਧਾਰਾ 7A ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) ਅਤੇ (b) ਅਧੀਨ, ਜਾਂ

(b) ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ੳ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ :

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਉਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

(40) ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਧਿਆਏ IV-A ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸੀਮਾ, ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ, ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ।

(41) ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਜੋ ਅਸਥਾਈ ਮਿਆਦ ਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਉਪਾਅ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ੲ) ਅਤੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ। ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾ ਬੇਦਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ। ਦੇ ਨਾਲ ਦੂਰ ਕੀਤਾ। ਨਵੀਂ ਜੋੜੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 7-ੲ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਅਪਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਮਤੀ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, 5 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਤੱਕ ਛੋਟੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ 15 ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਤੱਕ ਦਾ ਖੇਤਰ। ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਸਨ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਸਰ ਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਨੰਬਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਲਗਾਤਾਰ ਸੀ। 1955 ਦਾ 13. ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਵੀ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਬੇਦਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਕਿਰਾਇਆ ਨਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਧਵਾਦਾਂ, ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਅਤੇ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਤੱਕ. ਜਦੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਕਾਇਆ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਉਸਦੀ ਗੈਰ-ਉਪਲਬਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(42) ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਜ, ਜੋ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਾਜ ਸੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਕੱਚਾ ਸੌਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਸੀਬਤ ਉਦੋਂ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ ਜਦੋਂ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਮੁਆਫੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਛੋਟ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜੋ ਹਾਕਮ ਘਰਾਣੇ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਪੇਂਡਮ ਯੰਗ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਦ

ਐੱਲ

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

/(1977)2

j^®* .

| ਆਈ

Piara Singh v. The Financial Commissioner, .Revenue and others
(Sharma, J.)

ਅਹਿਲਕਾਰ ਜਮਾਤ ਅਤੇ ਬਿਸਵੇਦਾਰ ਜਮਾਤ ਨੇ ਇੱਕਠੇ ਹੋ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਕੇ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਹੱਥ ਮਿਲਾਇਆ। ਤੁਹਾਡੇ ਇੱਛਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਨੈਤਿਕ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਗ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਈ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਭਾਵੇਂ ਨਿਆਂਇਕ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਉਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਜਮਾਤ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫਾਰ ਮੈਨਜ਼ ਅਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਸਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਆਮ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਕੋਈ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਨਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਛੇ months ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(43) ਧਾਰਾ 32-ਏ; ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕੁੱਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਈ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ! ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਦਾ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦ. ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਤੀ ਅਨੁਮਤੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ

ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1953 ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਖਵੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦੁਬਾਰਾ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਖਰੀਦਣ

ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਅਸਲ ਵਾਦੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੈਪਸੂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਖੁਦ ਖੇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੇਲੋੜੀ ਲੇਟਿੰਗ ਅਪਣਾਈ ਸੀ। ਰਵੱਈਆ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘੱਟ ਗਏ ਸਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, 1956 ਦੇ ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਨੰ. 9 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਰਾਖਵਾਂ ਖੇਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿੱਥੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1953 ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 8 ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਹੋਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।

Ejeot ਹੋ . ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਈ.ਡੀ. ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਖੇਤਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਨਿਹਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਸਟੇਟ ਟਿਊਟ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ । ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਖੇਤੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਾਢੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਡੋਹ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਸਿਰਫ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ।

r._

(44) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: 1 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਅਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ। i ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ ਸਲਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ - ਪਰ 1955 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 13 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 7 ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਫਿਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੇ 1956 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 15 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ: ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਾ 8 ਵੀ ਇਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਾਅ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕ ਨਾਲ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਸੇ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 8 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ? ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹਾ ਬੇਤੁਕਾ ਇਰਾਦਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਪਟਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਦੋ

Piara Singh v. The Financial Commissioner, .Revenue and others
(Sharma, J.)

ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਥ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਾਫੋਰਡ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ-

ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਅਰਥ 'ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਰੱਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਹੱਦ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ:

- (1) ਕੀ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਪੁਰਾਣੇ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ
- (2) ਕੀ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਪੁਰਾਣੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸਮੱਸਿਆ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦਾ ਕੀ ਹੈ - ਕੀ ਪੁਰਾਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

(45) *The Ambala Ex-Servicemen Transport Co-operative Society, Ltd., Ambala City, and other, Jv.* ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (10)

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਨਿਯਮ ਕ੍ਰੇਜ਼ ਆਨ ਸਟੈਚਿਊਟ ਲਾਅ, ਪੰਜਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੰਨਾ 344 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

'ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ', ਗਰੇਵ, ਜੇ. ਨੇ *ਹਿੱਲ ਬਨਾਮ ਹਾਲ* (11) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, 'ਕਿ ਇੱਕ'

ਸਿਰਫ਼ 1? ਦੁਰਘਟਨਾ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰਤਾ ! y tworQstatutes ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ?S

(10) AIR195^PbTL

(11) (1876)1 ਸਾਬਕਾ ਡੀ. 411 (ਜੀ).

Piara Singh v. The Financial Commissioner, .Revenue and others
(Sharma, J.)

ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ; ਅਜਿਹੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਧੌਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 'ਕਿਹੜੇ ਸ਼ਬਦ', 'ਦਿ ਇੰਡੀਆ' ਵਿਚ ਡਾ. ਲੁਸ਼ਨਿੰਗਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇਗਾ।'

"ਜੇਕਰ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਆਮ ਧਾਰਨਾ ਅਜਿਹੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਇਸ ਲਈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ 'ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਰੈਫਰੈਂਸ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਪੂਰਵ ਕਾਨੂੰਨ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧ ਬਾਅਦ ਦੇ ਇੱਕ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਸਨ; ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਦੋਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣਗੇ ; ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

(46) ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 8 ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਾਲਤਾਂ 1 ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਹਾਲਤ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਤਾਂ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵਿਧਵਾ, ਨਾਬਾਲਗ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਅਸਮਰਥਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਆਦਿ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(47) ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਜਦੋਂ ਇਕੱਲਤਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਵਿਧਵਾਵਾਂ, ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਪੂਰਵ ਫੈਰੋਸ਼ੀਅਲ ਇਲਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ। ਇਸ ਬੇਹੂਦਾ, ਤੰਗੀ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ" ਨੂੰ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। *ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (9)* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ।

(48) ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਉਠਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ

ਸੰਭਵ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ-

"ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ."

ਪਰ ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਕਿ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ" ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ " ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਸਨ ਅਤੇ

ਭਰਪੂਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ 1953 ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 8 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 'ਤੇ ਮਾਡਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(49) ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, *ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤੀ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਦੇਵੀ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ (supra) ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ।*

(50) ਮੈਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 'ਤੇ ਜੋ ਵਿਆਖਿਆ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਛੋਟੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਖੋਤੀ ਲਈ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜ਼ਕ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੀਤੀ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ, । ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵੀ ਹਮਲਿਆਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਸਪਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਡਿੱਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਵੇਗੀ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(51) ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਤਰਜੀਹੀ ਸਲੂਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਹਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਰਜੀਹੀ ਇਲਾਜ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ।

ਜੈਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ (ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.)

ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਪੇਸ਼ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੈਨਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਛੋਟੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਹਨ, ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ

ਦੀ ਵੀ ਰਾਖੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਿਰਫ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ।

(52) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂਗਾ: -

- (1) ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦੂਜਾ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ।
- (2) ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਵਾਧੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ।
- (3) ਸਿਰਫ ਉਹ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਜਵਾਬਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਹੁਣ ਕੇਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੇ. ਟੀ. ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਐਸ. ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਐਮ. ਆਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ. ਜੇ.

ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਟਸ

ਬਨਾਮ

ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ, - ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰ

1962 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1302

17 ਜਨਵਰੀ 1977

ਕਸਟਮ—ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ—ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਮੁੱਲ—ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ—ਪ੍ਰਵਾਣ ਨੰਬਰ 52 ਦਾ ਜਵਾਬ— ਕੀ ਰਿਵਾਜ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ .